

dr hab. Agnieszka Rzepka, prof. PL
Katedra Ekonomii i Zarządzania Gospodarką
Wydział Zarządzania
Politechnika Lubelska

Lublin, dn. 4.03.2023

Recenzja

**dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego, popularyzatorskiego o
współpracy międzynarodowej Pana dr Marcina Rabe
w związku z postępowaniem prowadzonym przez Radę Naukową Instytutu
Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego o nadanie stopnia naukowego doktora
habilitowanego nauk społecznych, w dyscyplinie - nauki o zarządzaniu i jakości**

1. Formalne i prawne podstawy wykonania recenzji

Formalną podstawę opracowania niniejszej recenzji stanowi pismo dr hab. Wojciecha Drózdza, prof. US Przewodniczącego Rady Naukowej Instytutu Zarządzania, z dnia 20 grudnia 2023 r., (które odebrałam 4.01.2023) informujące o powierzeniu mi przez Radę Naukową Uniwersytetu Szczecińskiego, na recenzenta w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości dr Marcinowi Rabe. Oceny dokonano w oparciu o wymagania prawne zawarte w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a także Ustawie z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Recenzje sporządzono na podstawie przesłanej dokumentacji, a w szczególności:

- wniosku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości,
- danych wnioskodawcy,
- monografii: M. Rabe, „Energetyka rozproszona w polityce regionalnej”, Wydawnictwo CeDeWu, Warszawa 2021, ss.148, wskazanej jako osiągnięcie

wynikające z art. 219 ust.1 pkt 2a Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r, Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (DZ.U. 2018, poz.1668),

- autoreferatu przedstawiającego opis dorobku i osiągnięć naukowych,
- wykazu osiągnięć naukowych stanowiących znaczący wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości,
- oświadczeniu o ubieganiu się o habilitację,
- kopii dyplomu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu,
- analiza bibliograficzna publikacji dr Marcina Rabe,
- zestawienie publikacji punktowanymi kryteriami Ustawy 2.0,
- oświadczenie współautorów,
- dokumentacji zapisanej na nośniku elektronicznym (pendrive).

Dr Marcin Rabe spełnia formalne kryteria wymagane od kandydatów na stopień doktora habilitowanego. W 2014 roku uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia. Jednocześnie oświadczam, iż nie jestem współautorem żadnej z publikacji ani recenzentem w procesach wydawniczych publikacji przedłożonych mi do recenzji. Dostarczona mi dokumentacja jest przygotowana bardzo starannie.

2. Krótka informacja o Kandydacie i przebiegu jego pracy naukowo – dydaktycznej

W 2003 roku dr Marcin Rabe ukończył studia magisterskie na Wydziale Ekonomiki i Organizacji Gospodarki Żywnościowej Akademii Rolniczej w Szczecinie, uzyskując tytuł magistra nauk ekonomicznych. W 2013 roku ukończył studia podyplomowe „Grafika komputerowa” w Wyższej Szkole Humanistycznej Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Szczecinie. W 2014 roku obronił w Uniwersytecie Szczecińskim, na Wydziale Nauk Ekonomicznych i Zarządzania, pracę doktorską pt. „Regionalny system alternatywnych źródeł energii”, napisaną pod kierunkiem naukowym dr hab. inż. Mariana Malickiego, prof. US, uzyskując stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia, specjalizacja energetyka odnawialna.

Pracę naukowo dydaktyczną rozpoczął dopiero po uzyskaniu stopnia naukowego doktora. Zgodnie z przedstawionymi informacjami, od 2015 roku pracował kolejno

w Zachodniopomorskiej Szkole biznesu w Szczecinie jako adiunkt, zaś od 2017 roku jako wykładowca. Od 2015 roku jest również wykładowcą w Wyższej Szkole Bankowej w Szczecinie. Począwszy od 1.10.2018 roku nadal, pracuje jako adiunkt w Katedrze Logistyki Instytutu Zarządzania, Wydział Ekonomii, Finansów i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego. Ponadto pełni funkcję członka Zespołu Energetyka, Centrum Zarządzania w Energetyce Uniwersytetu Szczecińskiego.

Z dokumentów przewodu habilitacyjnego wynika, że dr Marcin Rabe nie ubiegał się wcześniej o nadanie stopnia doktora habilitacyjnego.

3. Informacja o obowiązujących przepisach prawa

Przewód habilitacyjny dr Marcina Rabe został wszczęty w 2022 roku, więc w tym czasie obowiązujące przepisy prawa wynikały z ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zwłaszcza art. 219 tejże ustawy. Stwierdza się w niej, że stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie z doktoratem, która posiada osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej, w tym co najmniej 1 monografię, lub cykl powiązanych tematycznie artykułów opublikowanych w wydawnictwach i czasopismach ujętych w wykazach ministerialnych, oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni czy też instytucji, w szczególności zagranicznych.

Dla postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego ważne jest również Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r., które określa szczegółowo rodzaj dokumentów i informacji składanych wraz z wnioskiem o wszczęcie przewodu habilitacyjnego. Wymienia się w nim: kopię dyplomu doktorskiego, autoreferat zawierający opis dorobku naukowego, wykaz opublikowanych prac naukowych, informacje o osiągnięciach naukowych, o opiece naukowej nad studentami i doktorantami, o współpracy z instytucjami, o stażach krajowych i zagranicznych oraz o działalności popularyzującej naukę.

4. Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe w myśl art.219 ust 1, Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r, Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (DZ.U. 2018, poz.1668) przedstawiono monografię pt. „*Energetyka rozproszona w polityce regionalnej*”, wydanej przez Wydawnictwo CeDeWu, (Wydawnictwo znajduje się w wykazie Ministra) Warszawa 2021, ss.148. Osiągnięcie to oceniono pod kątem wkładu w rozwój dyscypliny nauk o zarządzaniu i jakości, w szczególności uwzględniając aspekty merytoryczne monografii, oryginalność oraz metodykę przeprowadzonych badań.

(a) Ocena merytoryczna monografii

Opracowanie składa się ze wstępu, zakończenia i sześciu logicznie uporządkowanych rozdziałów, z których cztery ma charakter teoretyczny. Autor prowadzi w nich wywód od kwestii ogólnych związanych z rozwojem energetyki rozproszonej, w szczególności z regionalnym podejściem do zarządzania odnawialnymi źródłami energii, poprzez stosowane systemy wsparcia tejże energetyki do rozwoju energetyki w Polsce. Całość rozważań zamyka rozdział piąty empiryczny, przedstawiający metodykę prowadzonych badań i ich wyniki, oraz rozdział szósty prezentujący matematyczny model wytwarzania energii rozproszonej. Tekst monografii liczy 148 stron, wliczając w nie załączniki, spisy i bibliografię. W kolejnych paragrafach postaram się syntetycznie ocenić zawartość poszczególnych części, pod kątem wymagań stawianych opracowaniu naukowemu oraz wkładu do dyscypliny nauk o zarządzaniu i jakości.

W rozdziale pierwszym przybliżono istotę energetyki rozproszonej jak również podjęto próbę zdefiniowania jej na gruncie teorii naukowych. Rozdział ma charakter wprowadzający i porządkujący. Jak wskazano często energetykę rozproszoną nazywa się też „energetyką obywatelską”. Ponadto autor zwrócił uwagę na zakres ograniczonych badań dotyczących problematyki osadzenia klastrów energetycznych, miejskich układów kogeneracji oraz prosumenta w energetyce rozproszonej. Całość bazuje na poprawnie dobranej merytorycznie literaturze, jest spójna i stanowi dobre wprowadzenie do dalszych rozważań nad energetyką rozproszoną i jej uwarunkowaniami.

Drugi rozdział poświęcono przybliżeniu roli gminy w energetyce rozproszonej, w oparciu o analizę dorobku teoretycznego. W części tej omówiono obszary związane z barierami społecznymi, technologicznymi, gospodarczymi i regulującymi, które eksplorują odnawialne źródła energii. Szczególnie interesujące jest wprowadzenie podejścia *energyscape* - które pozwoliło rozwiązać problemy związane z modelowaniem zapotrzebowania na energię oraz zwrócenie uwagi na syndrom „NIMBY” oraz zdefiniować pojęcie „pejzaż energetyczny”.

Kolejny, rozdział trzeci łączy w sobie zagadnienia teoretyczne w połączeniu z analizą stosowanych systemów wsparcia w krajach Unii Europejskiej, takich jak: system kształtowania cen (*price system*) oraz system kształtowania wielkości energii (*quota system*). Ponadto przeanalizowano w nim prognozy cen rynku dwutlenku węgla oraz krajowe mechanizmy wsparcia systemu odnawialnych źródeł energii.

Rozdział czwarty zatytułowanym „Rozwój energetyki na świecie i w Polsce” ma charakter teoretyczny, gdzie dokonano osadzenia produkcji energii elektrycznej w infrastrukturze przesyłowej i dystrybucyjnej. Niezmiernie interesująca jest problematyka benchmarkingu czasu trwania przerw w dostarczaniu energii elektrycznej do odbiorców przyłączonych do sieci przesyłowej.

Podsumowując, treści zawarte w poszczególnych rozdziałach części teoretycznej opracowania są mocno zróżnicowane pod względem ich „ładunku” naukowego. O ile rozdział pierwszy i czwarty, spełniają w mojej ocenie wymogi stawiane opracowaniom naukowym (baza literaturowa – źródła i ich aktualność, rygor terminologiczny, krytyczne podejście, kompilacja i synteza, własne wnioski spostrzeżenia i autorski wkład) to rozdziały drugi i trzeci mają charakter zbliżony do podręcznika lub opracowania popularno – naukowego. Zasygnalizowany rozdzwięk rodzi trudność w jednoznacznej ocenie teoretycznej części recenzowanego opracowania pod kątem naukowego charakteru i wkładu do dyscypliny.

Rozdział piąty zatytułowany „Zasobniki energii w wybranych technologiach” jest rozdziałem empirycznym. Zaprezentowano wyniki badań oraz analizy parametrów katalogowych zasobników energii wykonanych w technologiach, spełniających pięć typów usług systemowych, takich jak: stabilizacja mocy OZE, regulacja napięcia mocą czynną i bierną, kompensacja mocy biernej i odkształceń, stabilizacja mocy odbiorników niespokojnych oraz redukcja mocy na żądanie. W rozdziale tym, Autor oszacował także, koszty magazynowania energii z wykorzystaniem zasobników energii do optymalizacji

kosztowej funkcjonowania systemów prosumenckich, wspierających intensyfikację procesów innowacyjnych w energetyce regionalnej.

Ostatni zaś, szósty rozdział jest również częścią o charakterze empirycznym. Zaprezentowano w nim wyniki badań i możliwości zastosowania metod matematycznych we wspomaganie procesu podejmowania decyzji w energetyce rozproszonej. Opracowany model jest wieloaspektowy, uwzględnia różnorodne problemy takie jak analiza finansowa inwestycji, aspekty środowiskowe (koszty związane z produkcją, koszty związane z certyfikatami ekologicznymi, koszty uprawnień EUA, koszty magazynowania energii dla każdego rodzaju energii), aspekty agroenergetyczne, aspekty technologiczne, aspekty organizacyjne oraz aspekty społeczne. Dzięki zastosowaniu w modelu zasobników energii spełniających pięć typów usług systemowych, Autor spróbował zbilansować zapotrzebowania na energię elektryczną z energią produkowaną z farm wiatrowych i fotowoltaicznych, których produkcja jest zależna od warunków pogodowych.

Podjęta tematyka roli energetyki rozproszonej w polityce regionalnej stanowi aktualne, interesujące i rozwojowe pole rozważań teoretycznych i badawczych wpisujące się w tożsamość nauk o zarządzaniu i jakości. Problematyka podjęta przez Habilitanta pozostaje aktualna i ważna, zarówno z perspektywy bieżącej debaty naukowej, jak również wyzwania praktyki współczesnego zarządzania w turbulentnym środowisku.

Konkludując, dobór tematyki i pracy oceniam jako trafny, odpowiadający aktualnym obszarom dyskursu w naukach o zarządzaniu i jakości.

(b) Struktura i układ pracy

Praca składa się ze wstępu, 6 rozdziałów oraz zakończenia, które obejmują tekst podstawowy liczący 130 stron. Na pozostałych 18 stronach przedstawiono bibliografię (109 pozycji zwartych, 8 raportów i ustaw, 28 źródeł internetowych), spis rysunków i tabel, oraz 6 załączników. Poszczególne rozdziały są o porównywalnej objętości, za wyjątkiem rozdziału drugiego, trzeciego i szóstego. Rozdział drugi liczy dwukrotnie mniej stron niż pozostałe, co jest o tyle dyskusyjne, że w mojej opinii jest dość mocno związany z problemem badawczym – liczy tylko 8 stron! Stanowi on podrozdział. Z kolei rozdział piąty, został potraktowany dość pobieżnie i liczy tylko 14 stron, zaś rozdział 6 tylko 12

stron. Wątpliwości budzi również rozmieszczenie tekstu, część podrozdziałów liczy od 1,5 stron, co uważam za nieprawidłowe.

Ponadto, moje wątpliwości budzą tytuły niektórych podrozdziałów, które są zlepkiem równoważników, bez klarownego przesłania. Dla przykładu, tytuł rozdziału 3: „Uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych”. Układ monografii jest w miarę logiczny, ale mało spójny z perspektywy kolejności poruszanych i rozwiązywanych problemów, co wskazuje na bardzo ogólne przemyślenie treści książki.

W obszarze redakcyjnym można znaleźć kilka dość rażących nieścisłości np. „W Polsce jest 41 km sieci na 1000 km²”, s.67; „technologia magazynowania energii LFP spełniająca kryteria pięciu rodzajów usług systemowych charakteryzuje się najniższym kosztem magazynowania energii”, s. 121. W niektórych miejscach brakuje właściwych oznaczeń. Np. na str. 111 autor powołuje się na tabelę nr 7.2 czy 7.3 których w ogóle nie ma w opracowaniu, a są one istotne w aspekcie wniosków.

(c) Ocena metodyki badań

Metodyka badań przedstawiona jest w opracowaniu zbyt ogólnie, co stanowi mankament ocenianego opracowania, traktowanego jako monografia naukowa (brak wielu niezbędnych informacji nt. organizacji procesu badawczego, doboru próby badawczej i zbierania danych). Analiza całości pracy pozwala wskazać na następujące niedostatki natury metodycznej:

- 1) W części literaturowej brakuje przeglądu w zakresie dotychczasowych badań prowadzonych nad energią rozproszoną. Część teoretyczna opracowania, jak wskazano powyżej ma charakter zbyt podręcznikowy i popularyzatorski.
- 2) Brakuje wyprowadzenia hipotez badawczych z literatury przedmiotu, nie są one osadzone w dotychczasowym dorobku ani badaniach wstępnych (zatem co stanowiło przesłankę do ich sformułowania?).
- 3) Analiza danych ograniczona do prostej statystyki opisowej nie daje podstaw do potwierdzenia lub odrzucenia postawionych hipotez badawczych, tym bardziej, że nie założono *a priori* kryteriów/progów decydujących o potwierdzeniu lub odrzuceniu poszczególnych hipotez.
- 4) Brakuje interpretacji uzyskanych wyników, odnoszących się m.in.: do przyczyn uzyskanego obrazu (dlaczego tak jest?).

- 5) Wnioski z przeprowadzonych badań, zastosowanego modelu są „znikome” w stosunku do całości opracowania.

Wobec przedstawionych wątpliwości i niedostatków metodycznych można stwierdzić, iż recenzowanej pracy brakuje rygoru metodycznego. Badania te (interesujące jeśli chodzi o tematykę i potrzebne) są w mojej ocenie wstępnym etapem badań. Jednak podejmowany przez Autora temat jest niezmiennie aktualny i interesujący, a niektóre wnioski (scenariusze) wynikające z badań mają znaczenie nie tylko poznawcze, ale również aplikacyjne. Przeprowadzone badania można w mojej ocenie traktować jako badania wstępne, poświęcone eksploracji tematu.

(d) Wartość naukowa pracy i jej wkład w nauki o zarządzaniu

Wartość naukową monografii oceniam pozytywnie. Za oryginalny i nowatorski wkład do nauki może być uznany stworzony model matematyczny energetyki rozproszonej, który może być narzędziem do symulacji polityki energetycznej regionu. Opracowany model optymalizacji energetyki rozproszonej może być także, przydatny w regionalnym planowaniu energetycznym i może wspierać rozwój planu energetyczno-klimatycznego dla regionu, aby osiągnąć cele w zakresie efektywności energetycznej, energii odnawialnej i redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Mając na uwadze wcześniej przedstawione zalety i osiągnięcia naukowe zaprezentowane w monografii, jestem przekonana, że wymienione uwagi mają mniejsze znaczenie. Autor postawił sobie ambitne i jednocześnie niełatwe zadanie budowy modelu rozwoju energetyki rozproszonej, który może być również bardzo przydatny w regionalnym planowaniu energetycznym, wspierając gminy w osiągnięciu efektywności energetycznej i redukcji emisji gazów cieplarnianych zgodnie zasadą zrównoważonego rozwoju.

Monografia autorstwa dr Marcina Rabe pt. „Energetyka rozproszona w polityce regionalnej” spełnia wymagania ustawowe stawiane osiągnięciom naukowym wynikające z art.219 ust.1 pkt.21 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Stanowi w moim odczuciu, udaną próbę powiązania zagadnień teoretycznych, z wynikami badań Autora. Posiada walory poznawcze i użyteczne oraz stanowi wkład Habilitanta w dyscyplinie naukowej o zarządzaniu i jakości.

5. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych Kandydata, z uwzględnieniem aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej

Zainteresowania naukowe dra Marcina Rabe koncentrują się przede wszystkim na czterech obszarach zarządzania w energetyce, a mianowicie: odnawialne źródła energii, zrównoważony rozwój energetyczny, energetyka rozproszona, polityka energetyczna. Obszary te łączą się i przeplatają w publikacjach i recenzowanej monografii. I to jest zaleta ocenianego dorobku.

Aktywność naukowa Habilitanta przejawia się m.in. w publikowaniu opracowań indywidualnych i współautorskich, oraz udziału w konferencjach naukowych. Dorobek publikowany jest w postaci monografii naukowych i rozdziałów w monografiach naukowych, artykułach w czasopismach krajowych zagranicznych. Dorobek publikacyjny Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora jest wystarczający tj.: łącznie 40 pozycji. Przekłada się to na rozpoznawalność Habilitanta w środowisku naukowym oraz cytowania jego dorobku ($H_i = 6$ wg GS oraz 5 wg Bazy Scopus). Dobrze prezentuje się działalność publikacyjna artykułów w czasopismach (24 pozycji), artykuły w materiałach konferencyjnych (8 pozycji) i rozdziały w monografiach (7 pozycji w wykazie) – zg. z tabelą 5.12. autoreferatu, s.47. Relatywnie duży jest stopień internacjonalizacji dorobku, 24 publikacje przygotowane w języku angielskim i w dużej mierze (15 publikacji) opublikowano w wydawnictwach i czasopismach zagranicznych na dostrzec wzrost dążenia na rzecz umiędzynarodowienia w ostatnim czasie (większość anglojęzycznych publikacji to ostatnich kilka lat działalności), co wskazuje na podążanie za obecnymi trendami. Z informacji naukometrycznych zamieszczonych w autoreferacie wynika, że łączna liczba punktów ministerialnych uzyskanych przez Habilitanta wynosi 1692,27 po doktoracie. Sumaryczny współczynnik Impact Factor wynosi 32,021, przy czym w całości dotyczy on okresu po doktoracie. Indeks cytowań wg Web of Science wynosi 70, zaś bez autocytowań - 62, natomiast wg Bazy Scopus Indeks cytowań wynosi 82, zaś bez autocytowań - 69, natomiast w Google Scholar Indeks cytowań jest na poziomie 184. Indeksy naukometryczne można ocenić pozytywnie, w szczególności w odniesieniu do współczynnika Impact factor oraz liczby punktów ministerialnych.

Wiele prac Habilitanta zostało opublikowanych w znanych i liczących się wydawnictwach i czasopismach o zasięgu ogólnopolskim (wydawnictwa Uniwersytetu Szczecińskiego czy SGGW) i międzynarodowym (Elsevier, Wiley, Journal of Scientific Papers Economic & Sociology, European Journal of Service Management), co traktuje jako swego rodzaju potwierdzenie wysokiego poziomu merytorycznego tych publikacji. Nie mniej jednak, wątpliwości budzi fakt, iż kilka opracowań habilitanta zostało opublikowanych w czasopismach MDPI (aż 8). Publikacje współautorskie zawierają informacje i oświadczenia o udziałach procentowych współautorów w publikacjach. Z oświadczeń tych wynika, że Kandydat odgrywał wiodącą rolę w procesie przygotowania współautorskich prac naukowych.

Aktywność naukowa Habilitanta to również udział w badaniach naukowych. Dr Marcin Rabe od 2018 r. współpracuje z Laboratory of Complex Energy Reseach na Litwie oraz Wydziałem Zarządzania Politechniki Rzeszowskiej. Był uczestnikiem 2 projektów naukowo – badawczych jako członek kluczowej kadry (Program Operacyjny Inteligentny Rozwój 2014 – 2020) oraz jako kierownik projektu badawczego finansowanego przez przez Grantova agentura Academia aurea. Jako efekt realizacji ww. projektów powstały liczne opracowania w postaci artykułów naukowych.

Konkludując, pozytywnie oceniam aktywność naukową dra Marcina Rabe.

6. Ocena pozostałych osiągnięć Kandydata – dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz organizacyjnego.

W obszarze działalności dydaktycznej Habilitant prowadził zajęcia w formie ćwiczeń i wykładów na studiach I-go i II-go stopnia w zakresie m.ni: Zarządzanie w koncernach energetycznych; Projektowanie sieci elektroenergetycznych; Podstawy energetyki; Odnawialne źródła energii; Podstawy procesów energetycznych; Bezpieczeństwo energetyczne i surowcowe; Logistyka procesów produkcji; Logistyka i zarządzanie łańcuchem dostaw; Logistyka zaopatrzenia; Techniki inteligentnego przemysłu; Zarządzanie infrastrukturą logistyczną; Modelowanie i sterowanie procesami logistycznymi; Organizacja produkcji przemysłowej; Zarządzanie produkcją.

Habilitant pełni funkcję promotora pomocniczego na Uniwersytecie Szczecińskim w dwóch przewodach doktorskich. Dotychczas był promotorem 19 prac dyplomowych, recenzentem 10 prac z zakresu zarządzania w logistyce oraz zarządzania w energetyce.

Zaś w Zachodniopomorskiej Szkole Biznesu był recenzentem 30 oraz promotorem 8 prac dyplomowych z zakresu zarządzania i finansów.

Dr Marcin Rabe uczestniczył w pracach organizacyjnych na rzecz uczelni oraz środowiska lokalnego (np. Dni Otwarte na US). Był członkiem Wydziałowego Zespołu ds. Zarządzania Odnawialnymi Źródłami Energii oraz Wydziałowego Zespołu ds. Business management. Od 2018 roku jest członkiem Zespołu ds. Jakości i programów Kształcenia na kierunku Logistyka i Logistyka inżynierska. Ponadto jest członkiem komitetu organizacyjnego trzech edycji konferencji naukowo-technicznej pt. „SMART. Klastrowe łańcuchy dostaw w erze Przemysłu 4.0”. W 2021 roku, w 25 Dorocznej Konferencji KES, był współprzewodniczącym sesji specjalnej pt. „IS46: The use of ICT in the power systems in the era of energy transition”. Habilitant jest członkiem rady redakcyjnej monografii „Scientific Publishing House Centre of Sociological Research”.

Podsumowując przedstawione wcześniej informacje, pozytywnie oceniam dorobek dydaktyczny, organizacyjny i współpracę międzynarodową dra Marcina Rabe. Jest on zróżnicowany, stabilny i na średnim poziomie, co dowodzi systematycznej pracy i zaangażowania. Pewien niedostatek związany jest z wymiarem międzynarodowym pozostałych obszarów aktywności Habilitanta (konferencje zagraniczne, staże, itd.).

7. Wniosek końcowy

Biorąc pod uwagę całokształt pracy naukowo – badawczej Habilitanta (należy zaznaczyć, że dorobek naukowy jako całość powstaje latami, zaś monografia jest jedynie jednym z jego elementów), liczbę opracowań i ich poziom merytoryczny można stwierdzić, że Habilitant wniósł znaczny wkład do dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, zarówno swoimi publikacjami, jak również monografią pt. *„Energetyka rozproszona w polityce regionalnej”*, traktowaną jako osiągnięcie naukowe. Wkład ten polega na porządkowaniu wiedzy, poszukiwaniu powiązań pomiędzy badanymi konstruktami, a także próbach wyjaśnienia zależności między nimi, na gruncie teoretycznym i na podstawie badań i własnego modelu.

Tym samym moja ocena dorobku jest pozytywna. Wskazane w recenzji uwagi krytyczne nie zmieniają mojego przekonania, że Kandydat spełnia wymagania Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2022 r. poz. 574 ze zm.). Osiągnięcie

naukowe Kandydata stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej o zarządzaniu i jakości.

W związku z powyższym **rekomenduję** Radzie Naukowej Instytutu Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego wniosek o nadaniu dr Marcinowi Rabe stopnia **doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości**.

Agui'entu Rabe